

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2525/20-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice koju zastupa opunomoćenik protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužiteljice, zastupane po istom opunomoćeniku, protiv rješenja Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-137/20-5 od 10. ožujka 2020., na sjednici vijeća održanoj 15. siječnja 2021.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba tužiteljice i potvrđuje rješenje Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-137/20-5 od 10. ožujka 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem prvostupanjskog upravnog suda odbacuje se kao nepravodobna tužba tužiteljice podnesena protiv odluke tuženika, klasa: UP/I-344-08/19-01/803, urbroj: 376-05-2-19-6 od 3. prosinca 2019. godine.

Tužiteljica je protiv osporenog rješenja izjavila žalbu, smatrajući isto neosnovanim. Nejasno je temeljem čega je prvostupanjski sud utvrdio iz spisa da bi tužiteljica osporenu odluku zaprimila 9. prosinca 2019. (zbog trenutne situacije s corona virusom nije bila u mogućnosti izvršiti uvid u spis), međutim, nije moguće da postoji povratnica ili sl. s danom zaprimanja 9. prosinca 2019., jer tužiteljica zna da je osporenu odluku zaprimila 12. prosinca 2019. Stoga smatra da je u vezi datuma dostave odluke činjenično stanje pogrešno utvrđeno, slijedom čega su počinjene povrede odredaba postupka neosnovanim odbacivanjem tužbe. S obzirom na navedeno, tužiteljica predlaže ovom Sudu osporeno rješenje ukinuti.

Tuženik, u odgovoru na žalbu, žalbene navode smatra neosnovanim, jer je uz odgovor na tužbu priložio presliku spisa koji je predmet ovog spora, a uz koji je dostavljen i preslik povratnice potpisane od strane tužiteljice s datumom 9. prosinca 2019. Budući ne postoje razlozi zbog kojih se predlaže rješenje ukinuti, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti žalbu kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba, u odgovoru na žalbu, ističe da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio činjenično stanje i ispravno primijenio materijalno pravo te na tako utvrđenim

činjenicama donio ispravnu odluku, radi čega predlaže ovom Sudu žalbu odbiti kao neosnovanu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući osporeno rješenje u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da je prvostupanjski upravni sud pravilno postupio kada je odbacio tužbu tužiteljice, jer je, prije meritornog rješavanja tužbenog zahtjeva, osnovano ocijenio da nisu ispunjene pretpostavke za vođenje predmetnog upravnog spora.

Pri tomu se prvostupanjski sud osnovano pozvao na odredbu članka 30. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.-dalje u tekstu: ZUS), prema kojoj će sud rješenjem odbaciti tužbu, jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora, ako utvrdi da je tužba podnesena nepravodobno ili prijevremeno.

Naime, iz sadržaja sveza spisa, osobito priložene dostavnice, proizlazi da je odluka tuženika od 3. prosinca 2019. tužiteljici dostavljena osobno dana 9. prosinca 2019., a što je tužiteljica potvrdila svojim potpisom (parafom) na mjestu označenom za primatelja.

S obzirom da je, dakle, dostavnica o primitku odluke tuženika potpisana potpisom koji ne daje osnova sumnji da je tužiteljicu potpisala neka druga osoba, a niti tužiteljica za to pruža kakve dokaze, to je, i po ocjeni ovoga Suda, tužba tužiteljica predana prvostupanjskom sudu putem pošte preporučeno dana 9. siječnja 2020. nepravodobna, kako to pravilno zaključuje i prvostupanjski sud u osporenom rješenju.

Tužiteljica pak navodima žalbe nije dovela u sumnju tako utvrđeno činjenično stanje, jer ničim ne dokazuje da je tuženikovu odluku zaprimila dana 12. prosinca 2019., niti za takvu tvrdnju ima podloge u spisu priloženoj dostavnici, koja je sastavljena na zakonom propisani način te, stoga, predstavlja valjani dokaz o izvršenoj urednoj dostavi.

Naime, odredbom članka 93. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09.), na primjenu kojeg Zakona upućuje članak 50. stavak 1. ZUS-a, propisano je da se obavljena dostava potvrđuje dostavnicom, koju vlastoručno potpisuje osoba koja je preuzela pismeno, uz obveznu naznaku datuma primitka (stavak 1.), s tim da će, ako dostava nije obavljena osobno, dostavljač na dostavnici naznačiti kome je predano pismeno i u kojem je odnosu osoba koja je primila pismeno s naslovljenom osobom (stavak 3.).

S obzirom na navedeno, tvrdnje tužiteljice koje su suprotne podacima sveza spisa nisu od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari, radi čega Sud nije našao osnove osporeno rješenje ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 74. stavka 1., u vezi članka 67. stavka 3. ZUS-a, žalbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 15. siječnja 2021.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Priljeno: 15.03.2021., 09:37 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/06	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-07	0	

d2648537